

[Forsvarsministeren]

opnået betydelige forbedringer og rettigheder. Forsvaret er imidlertid en speciel arbejdsplads, og som følge heraf er der grænser for, hvor langt man kan gå i denne proces.

Jeg agter at fortsætte den hidtidige rolige udvikling og i forbindelse hermed modvirke, at yderliggående kræfter bringer udviklingen – herunder grundlaget for forsvarrets virke – i fare.

Det i begrundelsen anførte om lovstridig m. v. registrering af soldater må i øvrigt stå for spørgerens egen regning.

Til *undervisningsministeren* (18/8 78) af:

J. K. Hansen (S):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange elever der inden for EFG-servicefagene pr. august 1978 har påbegyndt 2. del af uddannelsen uden at have en praktikaftale, og hvad kan ministeren gøre for at hjælpe disse elever i den dårlige økonomiske situation, de nu står i?«

(Spm. nr. 1145).

Begrundelse.

Gennem dagspressen har jeg erfaret, at en ret stor part af 2 års eleverne ved EFG-servicefagene ved skoleårets begyndelse i august i år stod uden praktikaftale og derfor, hvis de skulle fortsætte uddannelsen, måtte starte 2. del af skoleopholdet uden den løn, der er hjemlet 2 års EFG-elever i loven om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Ved henvendelse til en enkelt skole, Håndværkerskolen i Sønderborg, er det over for mig oplyst, at det her drejer sig om 60 frisører, 20 pottemagere og 5 skræddere.

Besvarelse (11/9 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har fra 9 skoler, som i august 1978 har modtaget EFG-elever inden for servicefagernes 2. dels uddannelser, fået oplyst, at 436 elever har påbegyndt undervisningen.

En meget væsentlig del af disse elever, nemlig pr. 25. august 322, har endnu ikke indgået en uddannelsesaftale og er således begyndt undervisningen på grundlag af en generel dispensation for frisører og pottemagere (280 elever) eller i forbindelse med vererende konkrete dispensationssager.

Medens elever med en uddannelsesaftale oppebærer løn også under skoleophold, er de 322 elever henvist til at få dækket deres leveomkostninger gennem private midler, Statens Uddannelsesstøtte (for elever over 18 år) eller eventuel ungdomsydelse (for elever under 18 år).

Årsagerne til de unges vanskeligheder med at skaffe sig uddannelsesaftaler er flere. En del årsager skal uden tvivl søges i de nuværende økonomiske og beskæftigelsesmæssige forhold, men herudover vil jeg gerne pege på to faktorer, som er medvirkende til vanskelighederne for de unge: uddannelsesstrukturen og forskellen mellem elevlønnen og de beløb, virksomhederne får godtgjort af Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Serviceområdet består af et stort fagområde, frisørfaget og en række mindre områder. I basisårets sidste del foregår der et begyndende valg af fagspecialer, og det er derfor ikke muligt at sprede basisuddannelsen geografisk så meget som ønskeligt, hvis der skal opnås en rimelig økonomi i uddannelsen.

Endvidere indledes 2. del af EFG i en række fag, således også i frisørfaget, med et længere skoleophold, således at den virksomhed, eleven har indgået uddannelsesaftale med, først modtager eleven i virksomheden, længe efter at aftalen er indgået. Dette forhold sammenholdt med, at godtgørelsen fra Arbejdsgivernes Elevrefusion ikke dækker virksomhedens fulde omkostninger til elevløn, kan bevirke nogen tilbageholdenhed hos virksomhederne med at indgå uddannelsesaftaler.

Forskellige veje til at afbøde nogle af disse problemer for eleverne har været overvejet, og jeg er bekendt med, at der fra faglig side er udfoldet store bestræbelser på at opfordre virksomhederne til at indgå uddannelsesaftaler.

Der arbejdes endvidere både i undervisningsministeriet og i erhvervsuddannelsesudvalget med spørgsmålet om uddannelsesstrukturen, men eventuelle ændringer på dette felt vil tidligst kunne få virkning fra næste år.

Det har endelig været overvejet, om der inden for de gældende rammer for bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden er mulighed for at yde ekstra økonomiske tilskud. Overvejelserne er resulteret i, at der ikke er hjemmel for undervisningsministeriet til at